U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **MUDr. D. W.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o volební stížnosti,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 6. 2010, doplněným dalšími přílohami dne 10. 6. 2010 a označeným jako *„Návrh na neplatnost voleb 28. 5. a 29. 5. 2010“,* navrhovatelka poukazuje na údajné závady, které zjistila v průběhu volební kampaně. Uvádí zejména, že média dostatečně a s potřebným předstihem voliče neinformovala o předvolebních mítincích, že ve dnech voleb by v denním tisku vůbec nemělo být psáno o politických stranách, že volební místnost nebyla řádně označena, že volební programy byly zavádějící a nedostatečné, některé volební mítinky nebyly dobře organizovány (chyběla místa na sezení, zpěváci a moderátoři nebyli vhodně slavnostně oblečeni, s kandidáty bylo možno hovořit jen bez mikrofonu, plýtvalo se papírem apod.). Navrhovatelka dále vysvětluje důvody nízké volební účasti a navrhuje konkrétní opatření, jimiž by se tato účast zvýšila. Rovněž uvádí několik připomínek ke znění volebního zákona a vyjadřuje se i k povolební situaci. Závěrem navrhla považovat volby za neplatné a doplnit volební zákon.

[2.] Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatelku usnesením ze dne 10. 6. 2010, č. j. Vol 21/2010-14, k odstranění vad podání. V usnesení navrhovatelce uložil, aby přesně označila výrok, jehož vydání se domáhá, dále aby označila kandidáta, proti němuž případně návrh směřuje, a konečně aby uvedla konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že navrhovatelkou tvrzené porušení volebního zákona mohlo ovlivnit volbu konkrétního kandidáta. Za účelem odstranění uvedených vad stanovil soud navrhovatelce lhůtu tří dnů od doručení tohoto usnesení.

[3.] Soud ji současně poučil o tom, že podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, mj. platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována. Návrh na neplatnost volby kandidáta může dle odst. 5 cit. ustanovení podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Jinak řečeno, kompetence Nejvyššího správního soudu je v případě voleb do Poslanecké sněmovny omezena toliko na posouzení neplatnosti volby kandidáta, resp. kandidátů, a nepřísluší mu činit legislativní opatření tak, jak požaduje navrhovatelka. Soud v citovaném usnesení navrhovatelce rovněž sdělil, že její podání obsahuje pouze zkušenosti a dojmy z volebních shromáždění, která však jsou z převážné části nepřezkoumatelná pro neurčitost.

[4.] Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatelka obdržela dne 14. 6. 2010, zareagovala dne 17. 6. 2006 zasláním řady dokumentů, které však vytčené vady návrhu neodstraňují. Soud totiž obdržel pouze kontaktní vizitku Malého máslovického muzea másla, dopis adresovaný zastupitelům a poslancům ze dne 10. 12. 2009, výtisk časopisu Hygiena a další dokumenty, které s problematikou voleb do Poslanecké sněmovny zjevně vůbec nesouvisejí.

[5.] Je tak zřejmé, že navrhovatelka nevyhověla výzvě soudu a neodstranila vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Jak totiž plyne již z uvedeného výše, navrhovatelka k výzvě soudu neuvedla žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a nezformulovala tak petit, kterým by se soud mohl věcně zabývat.

[6.] Zdejší soud nemohl vyhovět ani žádosti navrhovatelky o „*odložení vyřízení věci*“ z důvodu nutnosti konzultace s odborníky, a to do 29. 6. 2010. Podle ustanovení § 90 odst. 3 s. ř. s. totiž soud musí rozhodnout do 20 dnů poté, kdy návrh došel soudu. V daném případě návrh došel soudu dne 9. 6. 2010, takže posledním dnem citované lhůty je právě 29. 6. 2010. Je tak zřejmé, že vyhovění požadavku navrhovatelky by nutně vedlo k porušení zmíněné zákonné lhůty pro rozhodnutí.

[7.] Proto Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

[8.] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu